

עמית לוינטל ת.ז. 037289733

התובע:

ע"י ב"כ עו"ד איתי רימון,
רימון לרנר ושות'
מרחוב דיזנגוף 205 תל אביב 63115
טל: 03-5276015 פקס: 03-5276016

- נגד -

עיתון ישראל היום בע"מ
ח.פ. 513942151

הנתבעת:

על ידי ב"כ עוה"ד הורוביץ, אבן, אוזן ושות'
מרחוב בן-גוריון 2, רמת גן 52573
טל: 03-7553855; פקס: 03-7553856

הודעה על הגשת תצהיר ובקשה לזימון עדים

1. מצ"ב תצהיר עדות ראשית מטעם התובע בתיק.
2. בית הדין הנכבד מתבקש להורות למזכירות בית הדין לזמן מטעם התובע את העדים הבאים, מבלי שנמסר מטעמם תצהיר עדות ראשית, למועד הקבוע להוכחות וזאת מהטעמים הבאים:

- א. מר אורי משגב הוא העיתונאי שפרסומיו השונים הובילו לפיטורי התובע. מר משגב סרב למסור תצהיר והודיע כי יתייצב בפני בית הדין הנכבד ככל שיוזמן לעשות כן.
- ב. מר עמוס רגב עורך ראשי של הנתבעת. מר רגב עמד במרכז הפרסומים שהובילו לפיטורי התובע, וכעולה מתוכן פרוטוקול השימוע שנערך לתובע (נספת ו' לתצהיר התובע), מר רגב הוא מי שניהל את השימוע וקיבל את ההחלטה לפטר את התובע, וכל זאת בשים לב להעדר כל תעוד בנוגע להחלטה פטר את התובע.

• ראה התכתבות בין הצדדים, מצורף בזאת ומסומן 1 ו-2.

התובע יוותר על זימונו של מר רגב ככל שהנתבעת תודיע כי בכוונתה להגיש תצהיר מטעמו ולהעידו בפני בית הדין.

התובע:

עמית לוינטל ת.ז. 037289733

ע"י ב"כ עו"ד איתי רימון,
רימון לרנר ושות'
מרחוב דיזנגוף 205 תל אביב 63115
טל: 03-5276015 פקס: 03-5276016

- נגד -

הנתבעת:

עיתון ישראל היום בע"מ
ח.פ. 513942151

על ידי ב"כ עו"ד הורוביץ, אבן, אוזן ושות'
מרחוב בן-גוריון 2, רמת גן 52573
טל: 03-7553855; פקס: 03-7553856

תצהיר

אני הח"מ עמית לוינטל ת.ז. 037289733 לאחר שהוזהרתי כי עלי לאמור את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

1. הנני עושה תצהירי זה בהתאם להחלטת בית הדין הנכבד כעדות ראשית מטעמי בתיק סע 40775-01-15.
 2. הנני עיתונאי מוערך בעל וותק מקצועי של למעלה מ-14 שנים, עיקר עיסוקי בתחום הספורט אולם עסקתי גם בתחומי סיקור נוספים.
 3. עבדתי בכלי תקשורת מובילים בתחום, והחל מאפריל 2008 עבדתי אצל הנתבעת.
 4. בעת עבודתי אצל הנתבעת זכיתי להערכה רבה מצד עמיתי ומצד הממונים עלי בשל כישורי המקצועיים, שקדנותי ומסירותי למערכת. אני נחשבתי לעמוד התווך במערכת הספורט בעיתון, והובלתי בהצלחה סיקור של אירועי הספורט החשובים בעולם בהם המונדיאל (הגביע העולמי בכדורגל) טורניר היורו (אליפות אירופה בכדורגל) והאולימפיאדה.
- בנוסף כתבתי גם כתבות למוספי סוף השבוע של העיתון שלא בתחום הספורט, בהם ראיונות עם חתן פרס נובל פרופ' דניאל כהנמן, פרופ' דן אריאלי ודמויות בולטות אחרות.

5. שכרי החודשי אצל הנתבעת עמד על סך של 13,100 ש"ח. שגרת עבודתי כללה כתבות, פרשנויות וניתוחים לעיתון היומי וכתבות עומק מגזיניות למוסף סוף השבוע. את עבודתי ביצעתי בעיקר מהבית ומאירועי ספורט אותם סיקרתי. הגעתי למערכת העיתון לעתים רחוקות.
6. אני מאוד נהייתי מעבודתי, התנאים היו לא רעים, זכיתי לתשבחות ולהערכה מקצועית, ולא הייתי עושה דבר שיהיה בו כדי לסכן את מקום עבודתי.
7. בניגוד לאמור בכתב ההגנה (סעיף 29) עבודתי כלל לא דרשה 'אמון רב', אלא את אותה מידת אמון שנדרשת בכל מערכת יחסים בין עובד ומעביד. העובדה שלא ניתן היה לפקח על שעות עבודתי אינה מעלה או מורידה לענין, בנוסף תוצרי עבודתי באו לידי ביטוי בהכנת כתבות ועל כך היה פיקוח מלא של עורכיי השונים.
8. לא זכור לי כי במהלך עבודתי נחשפתי למידע סודי הנוגע לארגון ולענייניו.
9. ביום 7.12.14 התקיימה במערכת העיתון הרמת כוסית לכבוד יום הולדתה של גבי שחר כהן, רכזת כתבים בעיתון וידידה שלי. במהלך הארוע הקצר נשא העורך הראשי של העיתון, מר עמוס רגב, דברי ברכה ובהם בין היתר שיתף את הנוכחים בהרהוריו הגיאופוליטיים באשר לאזורנו וחזה (יתכן בבדיחות הדעת) כי עתידה לפרוץ מלחמה (להלן: "הארוע").
10. אני לא נכחתי בארוע והדברים שנאמרו בו היו דברי חולין שנאמרו בפתיחות גמורה, להבדיל לדוגמא משיבת מערכת או דיון פנימי אחר שבהם נידונים עניינים שהם בחזקת 'מידע פנימי' של הארגון.
11. כעבור שלושה ימים, ב-10.12.14 פרסם העיתונאי והבלוגר אורי משגב בעל הטור "משגב לעם" (להלן: "משגב") בעיתון 'הארץ' (ובאתר האינטרנט של עיתון 'הארץ') טור בו ציטט מדבריו של העורך הראשי בארוע שלעיל וטען כי "ביום שבו התפזרה הכנסת...התנבא עורך 'ישראל היום' עמוס רגב באוזני עובדיו ש'אנחנו לקראת מלחמה, וננצח בה'".
- הטור של משגב מיום 10.12.14 מצורף ומסומן א'.**
12. הפרסום הנ"ל הרעיד את אמות הספים במערכת העיתון, כאילו באמת פרצה מלחמה, ושחרר ציד מכשפות שבסופו אני הקרבן העיקרי שלו.
13. לפני תיאור ההשתלשלות שהובילה לפרסום, וזו שלאחריה, אני אדגיש כי אינני מכיר את משגב, למיטב ידיעתי מעולם לא פגשתי בו ומעולם לא העברתי לו מידע כלשהו.
14. הארוע צולם על ידי אחד הנוכחים והועבר למספר לא ידוע של אנשים ביניהם אליי. אני קיבלתי את הסרטון באמצעות הודעה אישית בפייסבוק מידידתי שחר כהן הנ"ל, אשר למיטב ידיעתי העבירה את הסרטון גם לאחרים. אני צפיתי בסרטון וראיתי בו משהו

טריוויאלי ולא ייחסתי לדברים חשיבות כלשהי, בוודאי לא את הדברים שמשגב ייחס להם.

15. כמו כן להבנתי, הערכותיו הגיאופוליטיות של עורך העיתון אינן נוגעות לעיתון, למערכת העיתון ולעבודת המערכת. עוד אוסיף, העברת הסרטון אליי לא היתה קשורה בשום צורה לעבודתי בנתבעת.

16. ביום 15.12.14 התקשר אליי קצין הבטחון של העיתון והודיע לי כי אני מתבקש להגיע לבדיקת פוליגרף בעקבות פרסום הארוע. אני התרעמתי על הביזוי הכרוך בגין אילוצי לעבור בבדיקת פוליגרף אולם מאחר ואין לו מה להסתיר הודעתי בהמשך היום כי אני מסכים להבדק בפוליגרף.

17. כשעה לאחר כן תיאמה עמי מזכירה מהעיתון מועד לבדיקה ומסרה שזה יתאפשר רק כשבוע לאחר מכן כי אין מקום פנוי קודם לכן.

18. בהמשך, ביום 15.12.14 פרסם משגב טור נוסף והתייחס לחקירה שנפתחה בעיתון כדלקמן:

"עובדים בעיתון קיבלו ביממה האחרונה שיחות טלפון מקב"ט הארגון. הוא מסר להם זימון לבדיקת פוליגרף...הזימונים, שמשפרם נאמד בין 10 ל-15, מביאים לשיא חדש את רמת המתח והתרעומת במערכת מאז הפרסום ב"משגב לעם". אחרי שיחות הנזיפה, הגיע תורו של ציד מכשפות אמיתי.

... למזומנים נמסר שבבדיקה הם יתבקשו להשיב על שתי שאלות הנוגעות למקרה. לחלקם אף נמסר תוכן השאלות מראש."

• **הטור של משגב מיום 15.12.14 מצורף ומסומן ב'.**

19. יצויין, כי להבדיל מהאמור לעיל, לי לא נמסרו מראש השאלות שאשאל, ועל פי מידע שנמסר לי יש בכך כדי לפגוע באמינות הבדיקה.

20. למחרת בבוקר העירו אותי מהעיתון, לא זכור לי מי, והתבקשתי להגיע בו ביום לבדיקת הפוליגרף. בתמימותי לא הבנתי בשלב זה, את שהייתי צריך להבין, כי אני 'סומנתי וגורלי נחרץ.

21. בהתאם להוראה הנ"ל התייצבתי לבדיקת הפוליגרף וזכיתי ליחס מבזה ומשפיל מצד בודקת הפוליגרף, כאילו הייתי פושע מורשע שאשמתו כבר הוכחה, וכעת כל שנתר הוא לסגור את הקצוות בבדיקה.

22. תוצאות הבדיקה הוסתרו מעיני ומועלם לא נמסרו לי, לא לפני השימוע, לא במהלכו ולא לאחר מכן. אולם, כפי שהתברר בהמשך, אין בהן כל רלבנטיות והנתבעת כלל לא הסתמכה עליהן בשיקוליה.

לענין זה ראה קטע ממכתב תשובה של ב"כ הנתבעים בה הוא מצהיר כי בדיקת הפוליגרף אינה רלבנטית:

"דרישת מרשך לקבל את תוצאות בדיקת הפוליגרף שנערכה לו נדחית בזאת, מאחר ואינן רלבנטיות".

• **העתקי ההתכתבות בין הח"מ לנתבעת, ותשובת ב"כ הנתבעים מצורפים ומסומנים ג' 1 ו-2.**

23. לכן הופתעתי עד מאוד לגלות בכתב ההגנה שהוגש מטעם הנתבעת שהיא צרפה את מה שהיא מכנה "תוצאות בדיקת הפוליגרף". ראשית משום שעל פי ייעוץ משפטי שניתן לי לא ניתן להגיש תוצאות בדיקת פוליגרף בהליך משפטי אלא בהסכמת הצדדים, והסכמה כזו לא ניתנה על ידי, ובנסיבות בהן הנתבעת הסתירה את התוצאות הבדיקה וטענה כי אינן רלבנטיות היא מנועה מלעשות בהן שימוש.

24. שנית, עד להגשת כתב ההגנה נטען, הן בכתב והן בהתנהגות, כי תוצאות הבדיקה אינן רלבנטיות, אם כך מדוע צרפה הנתבעת מסמך שלהבנתה אינו רלבנטי. אולם בכתב הגנתה הנתבעת עשתה פניית פרסה ושינתה את עמדתה מן היסוד וטענה כי לתוצאות הבדיקה היה משקל בהחלטתה (סעיף 16 לכתב ההגנה).

25. אם כן הנתבעת קיימה שימוע שלא בתום לב, לא אמרה לי אמת, הטעתה אותי והוליכה אותי שולל, וכל זאת משום שדיני נגזר ללא כל קשר לעובדות.

26. זמן לא רב לאחר צאתי של מבדיקת הפוליגרף, כעשרים דקות לאחר צאתי, בעוד אני עושה את דרכי חזרה לביתי, פורסם באינטרנט טור נוסף של משגב בו נכתב "באת לשקר היום?", נשאלים נחקרי "ישראל היום" בתחילת בדיקת הפוליגרף שלהם במכון שנשכר לשם כך על ידי העיתון.

• **הטור של משגב מיום 16.12.14 מצורף ומסומן ד'.**

27. מלבד בדיקת הפוליגרף והזימון לה, לא נערך עמי כל בירור (לא לפני הבדיקה ולא לאחריה) ולא התבקשתי לספק הסבר או הבהרה כלשהי לפרסום זה.

28. לפיכך הופתעתי כשזומנתי כעבור שישה ימים לשימוע לפני פיטורים. מה שלא ידעתי זה שמדובר למעשה בשימוע שלאחר פיטורים וכי דינו נגזר מראש.

• **העתק זימון לשימוע מצורף ומסומן ה'**

29. אני התייצבתי לשימוע כפי שנדרשתי ובמהלכו התברר כי הטענה היחידה, לפחות בשימוע, הנוגעת ל"אשמת" קשורה בפרסום האחרון (נספח ה') ולא בפרסום המקורי, שבגיני נשלחתי למכונת אמת. פיסת ראייה זו זה עניינה בעיתוי פרסום הטור השלישי של משגב באתר האינטרנט, שהיה סמוך לאחר צאתי מבדיקת הפוליגרף. זה הפרט שלכאורה הטריד את עורכי השימוע. ובדבריו של העורך הראשי בשימוע:

”תרשה לי אבל עוד פעם אולי לחדד נקודה...תוך 33 דקות למען האמת לפי השעון עלה הסטטוס אצל אותו משגב שכלל את הדברים שנאמרו שם... מי יכול היה לדעת?”

• פרוטוקול השימוע מצורף ומסומן ו'.

30. עורכי השימוע לא ביקשו ממני ללכת שוב למכונת אמת בקשר עם סוגיה זו שהטרידה אותם, מי הדליף למשגב את עצם קיום הבדיקה. מצד אחד כשהדבר נח להם הם נעזרים בבדיקת פוליוגרף מצד שני כשהפור כבר נפל הם מוותרים על כך.

31. זאת ועוד, אילו אכן השימוע היה מתקיים בתום לב ובפתיחות היתה מנהלת משאבי האנוש מציינת במפורש במכתב הזימון שהעבירה לי כי סמיכות הזמנים שבין בדיקתי לבין הפרסום הם בלב הענין, במקום להסתתר מאחורי משפטים מעורפלים.

32. הדרישה ממני לספק הסברים להדלפות היא מגוחכת ומופרכת (פרוטוקול השימוע וסעיף 21 לכתב ההגנה). עצם הדרישה לספק הסברים מעידה כי להבנתם אני עשיתי את זה. אבל מאחר ולא הדלפתי דבר למשגב, ולהבדיל מהנתבעת אין לי את הסמכות והאמצעים לנהל חקירה מקיפה וחודרנית, לא היה באפשרותי להוכיח את חפותי, בפרט כשאני נדרש להוכיח עובדה שלילית.

33. אם כן מצד אחד הנתבעים הפעילו שיטות חקירה לא מידתיות ודרקוניות כדי לגלות מי אחראי להעברה החוצה של מידע שולי, כמו כמה משפטים שנאמרו באווירה לא פורמלית, ושבעצם פרסומם לא נגרם כל נזק. ומצד שני, לאחר שהנתבעים סימנו אותי כמי שהדליף מתוך בדיקת הפוליוגרף, הם לא נקטו צעד כלשהו על מנת לאמת זאת.

34. אין זאת משום שמטרתם היחידה של הנתבעים היתה ליצור פחד ומורא בקרב עיתונאי ועובדי העיתון, גם אם אני נאלצתי לשלם על כך באופן לא פורפוציונלי בפרנסתי, בשמי הטוב, במוניטין שלי ובעוגמת נפש מרובה שנגרמה לי, על לא עוול בכפי.

35. הנני בטוח בצדקותי ובכך שלא גרמתי כל עוול, מכל מקום סמכתי על כך שאמינותי והעובדה שבכל תקופת עבודתי אצל הנתבעת לא דבק בי רבב יעמדו לי וישקלו לכף הזכות.

36. לכן, בין היתר, קיבלתי בתדהמה גמורה את הודעת הנתבעת, שהתקבלה כעבור עשרה ימים, לפיה החליטה הנתבעת לסיים את העסקתי על אתר, תוך ויתור על מתן הודעה מוקדמת, בשל גרימת נזק לחברה, הפרה יסודית של הסכם ההעסקה ומעילה באמון.

37. הנני כופר באמור לעיל, לא גרמתי כל נזק לחברה, לא הפרתי את הסכם ההעסקה שלי ולא מעלתי באמון של איש.

• העתק הודעת הפיטורים של התובע מצורף ומסומן ז'.

38. אמינותו של עיתונאי היא אחד הכלים החשובים ביותר שעומדים לרשותו, והאשמתי במעילה באמון מהווה פגיעה חמורה ובלתי צודקת בשמי הטוב ובמוניטין שלי.
39. רצונה של הנתבעת לפגוע בי ולהשפיל אותי נלמדת גם מכך שפוטרתי תוך ויתור על עבודתי בתקופת ההודעה מוקדמת. אדגיש כי כל לאורך ההליך המשכתי לעבוד כרגיל וגם בתקופה שלאחר השימוע, במשך 10 ימים, המשכתי לעבוד אצל הנתבעת.
40. אני אזכיר כי מרבית עבודתי נעשתה מביתי, משכך ברור הוא שגם אם הייתי מדליף סדרתי הרי שלא יכולתי לגרום כל נזק בתקופת ההודעה המוקדמת, בהנחתי שעבודתי מביתי. אני נזרקתי כלאחר יד וכחפץ אין בו צורך עוד, תוך כדי ביזוי ותוך התעלמות מוחלטת מתרומתי ומסירותי רבת השנים לנתבעת.
41. התנהגותה המפורטת לעיל של הנתבעת גרמה וגורמת לי לנזקים של ממש, ממוניים ושאינם ממוניים.
42. כמפורט לעיל הנתבעת נהגה בי שלא בתום לב, הפרה את קיום חובת השימוע בתום לב ופיטרה אותי שלא כדין. בגין כל אלה חבה לי הנתבעת פיצוי בגובה 12 משכורות ובסך הכל 157,200 ₪.
43. בהאשמתי במעילה באמון, הנתבעת הוציאה דיבתי ופגעה בשמי הטוב, הטילה דופי ביושרי האישי והמקצועי והביאה לנזק של ממש למוניטין שלי. בכך נפגעו סיכויי לשוב ולבסס את מעמדי המקצועי בעתיד הנראה לעין. הנני מעמיד את תביעתי בגין רכיב זה, ללא הוכחת נזק, על סך של 50,000 ₪.
44. בנוסף, נגרמה לי עוגמת נפש רבה עקב נסיבות ההליך הפגום והמשפיל ואני עדיין חווה את תחושת ההשפלה בשל התנהלותה הדורסנית של הנתבעת. הנני מעמיד את תביעתי בגין רכיב זה על סך של 50,000 ₪.
45. מדי שנה, בתחילת חודש ינואר, ככל שהתברר לנתבעת כי לזכותי עומדת יתרת ימי חופשה שלא נוצלה בשנה החולפת, נהגה הנתבעת, תחת לפדות את יתרת ימי החופשה או להעבירן לשנה החדשה, ל'אפס' את היתרה.
46. מבלי ליידע אותי, רשמה הנתבעת בתלושי השכר שלי לחודש דצמבר, לשנים 2012 עד 2014 כאילו ניצלתי במשך החודש את יתרת ימי החופשה שעמדה לזכותי.
47. במלים אחרות הנתבעת הציגה בתלושי השכר מצג כוזב לפיו נטלתי חופשה מדי חודש דצמבר, בשנים 2012 עד 2014, על אף שכלל לא הייתי בחופש ועל אף שהנתבעת ידעה זאת.
48. להלן פירוט ימי החופשה שעמדו לזכותי שהנתבעת מחקה תוך כדי רישום כוזב כאילו ניצלתי את ימי החופש בשלוש השנים האחרונות לעבודתי:

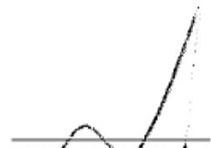
שנה	מספר ימים
2012	13.67
2013	11.58
2014	9.58
סה"כ	34.83 ימים

49. העתק תלושי שכר לחודש דצמבר בשנים 2012 עד 2014 מצורפים ומסומנים ח' 1 עד 3

50. זהו שמי, זו חתימתי וכל האמור לעיל אמת.

עמית לוינטל

הריני מאשר בזה כי ביום 16.6.16 תופיע בפני, עמית לוינטל המוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה בפני.

איתי וימון, עמ"ד